

РЕШЕНИЕ

№ 32737

гр. София, 07.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 24.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **9419** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84 ал.3 вр. чл. 75 ал.1 т.2 и т.4 от ЗУБ.

Образувано е по жалба вх.№ УП23233/04.09.25г на Ю. Х. А. -гражданин на С., депозирана срещу Решение № 4579/26.08.25г на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при Министерски Съвет, с което на осн. чл. 75 ал.1 т.2 и т.4 вр. чл. 8 и чл. 9 от Закон за убежищата и бежанците му е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно- постановено в нарушение на материално-правните норми, допуснати съществени процесуални нарушения и необосновано, като се моли за неговата отмяна. Сочи се, че органът не е анализирал и установил всички релевантни факти и обстоятелства, като изводите са формални и изведени на база преразказ на общоизвестни факти. Жалбоподателят е напуснал С. поради заплахата за живота и сигурността му там/във връзка с конфликта между И. и И./, което е изложил добросъвестно пред органа и той правилно го е възприел.Неправилен е изводът на органа, че не на цялата територия на С. насилието е безогледен, въпреки съществуващия вътрешен и международен въоръжен конфликт.Формално е анализирана обстановката в С., не е взета предвид бежанската история на жалбоподателя, като се разглежда само положението в провинцията по произход/Д./, но не и провинцията по местоживееене на молителя и провинцията, в която ще бъде върнат. Не е взето предвид Решение на СЕС по дело С-465/07 - че самото пребиваване в района в С., в който ще бъде върнат, представлява заплахата за живота и сигурността му.Въз основа на данните за Д., органът извежда изводи за цяла С..Ситуацията в С. е динамична и към момента не е такава, каквато я е преценил органа.Налице са основания по чл.9 от ЗУБ, като обратното е погрешно

преценено от органа. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, заедно с назначен му преводач и служебен защитник/адв.Л./, като поддържа жалбата и потвърждава лично пред Съда, че е имал проблеми в С. поради факта, че е работил за фирма Н., която е еврейска. Адв.Л. сочи, че представените от ответника 2 справки за положението в С. не са актуални и обективни, като ситуацията продължава да е сложна/има религиозни, етнически и военни конфликти, присъствие на военни сили на поне 15 държави, продължаваща дейност на Ислямска Държава, хуманитарна криза, последици от земетресение през 2023г, разрушени домове и палаткови лагери, вътрешно разселени милиони хора/. В писмени бележки се допълва, че не е преценен чл.8 ал.6 вр. ал.4 от ЗУБ, като са налице основания по чл.9 ал.1 т.3 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Съществува „въоръжен конфликт“ съгл. Решение на СЕС по дело С-285/12г. Нарушен е принципа за „забрана за връщане“ по чл.33 от Женевската конвенция от 1951г, чл.18-19 на ХОП на ЕС и чл.2-3 от ЕКПЧ, като органът не сочи как ще стане връщането и спокойното придвижване до района на [населено място]. Молителят е от район, завладян от И. след падането на Б. А., като И. постоянно извършва военни операции.

Ответната страна – Председателя на Държавната Агенция за бежанците при Министерски Съвет не се явява или представлява в съдебно заседание. Депозирана е писмена защита от проц.представител ю.к.К., в която се оспорва жалбата като неоснователна. Твърди се, че органът правилно е преценил всички правно-релевантни факти и обстоятелства, като не са допуснати сочените в жалбата нарушения. Не са налице предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, като в С./държавата по произход/, не е налице ситуация на безогледно насилие, респ. на вътрешен или международен въоръжен конфликт- на цялата ѝ територия. Няма факти, обосноваващи извод, че самото присъствие на молителя в С. ще представлява реална заплаха за него.

Жалбата е подадена в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 75 ал.1 т.1 и т.4 от ЗУБ, пред надлежния съд, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

След като обсъди доказателствата, Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Начало на административното производство е сложено с депозиране на молба вх.№ ПМЗ-ОК-1238/29.04.25г от на Ю. Х. А.-гражданин на С. до ДАБ, с която моли за предоставяне на международна закрила.

С Решение за настаняване № 35/29.04.25г е настанен в РПЦ-С., отдел ПМЗ-кв.В., като притежава лична карта, шофьорска книжка и задграничен паспорт. Видно от тях и от Регистрационна карта: молителят е мъж на 47години, от [населено място], област Д. на С.; женен с 3 деца; арабин по етническа принадлежност; мюсюлманин-сунит по религиозна принадлежност; влязъл е в РБ нелегално на 09.02.24г.

На 05.05.25г е проведено интервю с молителя/с осигурен преводач/. Молителят заявява, че: напуснал е С. сам/съпругата и трите му деца са останали в [населено място]/- през м.01.24г, като крайната му цел е Н./където е брат му/; има само сирийско гражданство; причината да напусне С. е, че в [населено място]/на границата с И./ е имал проблеми- защото е бил чиновник в завод за сухо мляко на фирма Н., която се счита за еврейска фирма; не членува в партия или военно формирование, не е имал директни проблеми с властите в С., върху него не е оказвано насилие; не иска да се върне в С., защото не обича религиозните фанатици; бил е еднократно задържан от властите за 3 дни.

На 16.07.25г ДАНС дава становище, че не възразява да се предостави закрила на молителя, ако

отговаря на условията по ЗУБ.

Част от адм. преписка е Справка за общественно-политическата обстановка в С. към 03.07.25г, видно от която: от началото на 2024г хиляди сирийски бежанци/от най-различни групи/ са се върнали обратно в С., като при вътрешно разселване милиони се завръщат и по домовете си; от лятото на 2025г завърналите се получават парична помощ за завръщане и реинтеграция; в района на Д. има ескалация на израелска военна активност, като най-много сирийци се завръщат в провинция А., следвана от провинциите И., Д. и Хана; ситуацията в С. се подобрява, като някои от завърналите се отиват да живеят в нови райони-поради загубата на имуществото им в районите, където са живели.

Въз основа на Становище от 23.07.25г на Интервюиращия орган /Гл.експерт в отдел ПМЗ-кв.О. купел при РПЦ-С./, е постановено обж. Решение от 26.08.25г- с него на осн. чл. 75 ал.1 т.2 и т.4 вр. чл. 8 и чл.9 от ЗУТ е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е връчено на 29.08.25г/с преводач/, жалбата до Съда е от 04.09.25г.

По делото ответникът представя и Справка за общественно-политическата обстановка в С. към 10.09.25г /краят на устните състезания е на 24.09.25г/, видно от която: увеличава се броят на завърналите се в цяла С., както и на вътрешно разселените сирийци, като им се оказва още по-широк спектър от помощи за покриване на първоначалните им потребности; икономиката на С. се започва да се възражда, създаден е и Фонд за развитие/с частно финансиране от дарения, за развитие на работни места/; най-много са завръщащите се към провинциите А., И., Д. и Хана.

Служ.защитник представя Справка за общественно-политическата обстановка в провинция Х. и [населено място]/не е ясна връзката им с делото, доколкото молителят е от [населено място] в провинция Д./.

При така изложената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Видно от чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма,спазени ли са процесуално-правните и материално-правните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

Съобразно изричната разпоредба на чл.75 ал.1 т.2 и т.4 от ЗУБ, компетентен орган за издаване на акт от категорията на обжалвания е Председателят на ДАБ. Поради което Съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му по делегация правомощия.

Решението е издадено при спазване изискванията за писмена форма и съдържа всички реквизити съгласно чл.59 ал.2 от АПК, включително и фактически и правни основания за издаването му .Жалбоподателят не твърди нарушения по формата на обжалваното Решение.

Видно от доказателствата по делото, производството е започнало по реда на чл.68 ал.1 т.1 от ЗУБ, като съгл. чл. 73 - молбата е разгледана от ДАБ, като най-напред е извършена преценка за предоставяне на статут на бежанец, а с оглед непредставянето на такъв е разгледана и необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут. В срока по чл. 74 ал.1 от ЗУБ, Интервюиращият орган е предоставил становището си на Председателят на ДАБ.Органът се е произнесъл в срока по чл. 75 ал.1 от ЗУБ, като е взел решение по чл. 75 ал.1 т.2 и т.4 от ЗУБ. Преди произнасянето си органът е преценил всички относими факти, свързани с личното положение на молителя и с държавата му по произход на осн. чл. 75 ал.2 и ал.3 от ЗУБ.Адм.орган се е произнесъл с Решение, след проведено интервю с молителя, събрани по преписката всички необходими данни и документи, при напълно изяснена фактическа обстановка по см. на чл. 35 от АПК и чл. 75 ал.2 от ЗУБ. Не се приема възражението на жалбоподателя в тази връзка. Съдът

намира, че Решението е постановено, без да са допуснати от страна на органа съществени нарушения на административно-производствените правила.

По приложението на материалния закон Съдът намира следното:

Органът е обосновал отказът си за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на молителя с отсъствие на материално-правните предпоставки за това по см. на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Правилно органът приема, че в интервюто молителят не е посочил наличието на нито един критерии по чл.8 ал.1 от ЗУБ/раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група/, които да поразят у него основателни опасения от преследване и поради които не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Всъщност единственото, което е посочил молителят е, че е работил като чиновник в завод на Н., считан за еврейски. Като заявява също, че не е имал директни проблеми с властите в С., върху него не е оказвано насилие и не иска да се върне в С., защото не обича религиозните фанатици. В случая не е въпрос за преценка от органа- дали изложеното от молителя попада в хипотезите на чл.8 от ЗУБ, а е въпрос за липса дори на твърдения от жалбоподателя - за наличието на хипотеза по чл.8 от ЗУБ. Служебният защитник сочи, че органът не е извършил преценка по чл.8 ал.6 от ЗУБ /Опасенията от преследване може да се основават на събития, настъпили, след като чужденецът е напуснал държавата си по произход, или на дейност, извършена от него след отпътуването му, особено ако се установи, че тази дейност представлява израз или продължение на убежденията или ориентацията, изразявани в държавата по произход, освен когато тя е извършена единствено с цел чужденецът да получи международна закрила по този закон.наличия на опасения от преследване/, но това не е така. Молителят не е посочил пред интервюиращия орган опасения от преследване. Правилно му е отказан статут на бежанец-няма и дори не се твърди наличието на предпоставки за предоставяне на такъв съгл. чл. 8 от ЗУБ.

Що се отнася до предпоставките по чл.9 от ЗУБ, правилно му е отказан и хуманитарен статут - няма и дори не се твърди наличието на предпоставки за предоставяне на такъв съгл. чл.9 от ЗУБ. Съгл. чл. 9 ал.1, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Пред интервюиращия орган молителят е посочил, че не иска да се върне в С., защото не обича религиозните фанатици. Служебният защитник сочи, че органът не е извършил преценка по чл.9 ал.1 т.3 от ЗУБ, но това не е така. Органът е преценил, че на цялата територия на С. няма безогледно насилие. Освен това молителят дори не твърди, че може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства - тежки заплахи срещу живота или личността му. Следователно, въпросът не е дали е правилно преценена от органа ситуацията в С. и в частност в провинция Д./там е [населено място], където трябва да бъде върнат молителя/, а е въпрос за липса дори на твърдения от молителя - за наличието на втората от двете кумулативни предпоставки/че може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства - тежки заплахи срещу живота или личността му/.

Решението не противоречи и на целта на закона.

Предвид всичко гореизложено Съдът намира жалбата за неоснователна на изложените в нея доводи, а издадения административен акт за законосъобразен. До постановяването на Решението

се е стигнало не поради неправилна преценка на органа, а поради липсата на релевантни твърдения от молителя.

Ответникът не е направил искане за присъждане на разноси, поради което такива няма да му бъдат присъдени.

Водим от горното и на основание чл.172 и ал.2 от АПК Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ УП23233/04.09.25г на Ю. Х. А. -гражданин на С., депозирана срещу Решение № 4579/26.08.25г на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при Министерски Съвет.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

съдия: